

Sygn. akt VIII U 326/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 r. w Gliwicach

sprawy F. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania F. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 5 lutego 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu F. L. prawo do emerytury poczynając od 1 października 2014 roku.

(-) SSO Teresa Kalinka

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 14.04.2015 r. w sprawie VIII U 326/15

w zakresie znaczników czasowych 00:39:15 - 00:51:47

	x_ (...)_VIII_U_326_15_54_ (...)_ (...)_ (...)_ (...)_X.mp4
--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

* * * * * początek tekstu

Przewodniczący 00:00:00.175]

Decyzją z dnia 5-go lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu F. L. prawa do emerytury w obniżonym wieku, ponieważ ubezpieczony na dzień złożenia wniosku nie legitymował się wymaganym okresem pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres 9-ciu lat 7-miu miesięcy i 6-ciu dni zamiast wymaganych, co najmniej 15-stu lat pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej decyzji podnosząc, że w (...) Przedsiębiorstwie (...) pracował od października 1973 roku do czerwca 1990 roku na stanowisku ślusarza remontowego, operatora maszyn budowlanych takich jak: operator spycharek, koparek, dźwigów, żurawi samojezdnych, podnośników montażowych, na remontach hut i w związku z tym domaga się uznania, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentacji osobowej odwołującego w okresie jego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Zakładzie (...) w R. od dnia 6-go listopada 73 roku do dnia 31 października 1977 roku i od 27-go października 1982 roku do 21-go czerwca 1990 roku na okoliczność ustalenia, że w tym okresie odwołujący nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach stale i w równym wymiarze czasu pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

F. L. urodził się w dniu (...) roku. W październiku 2014 roku złożył wniosek o prawo do emerytury. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. decyzją z dnia 5-go lutego 2015 roku odmówił prawa do wnioskowanego świadczenia ustalając, że F. L. na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodnił 26 lat 1 miesiąc i 14 dni okresu składkowych i nieskładkowych w tym 9 lat 7 miesięcy i 6 dni pracy w szczególnych warunkach. Do okresu pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia od 1 listopada 1977 roku do 26-go października 1982 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...), od 1-go marca 1994 roku do 30 czerwca 1996 roku w Kombinacie (...) oraz od 2-go maja 1996 roku 31-go grudnia 1998 roku w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo-Handlowym (...) Spółce z Ograniczoną odpowiedzialnością w T.. Tak ustalony okres pracy w szczególnych warunkach wyniósł 9 lat 7 miesięcy i 6 dni. Z akt organu rentowego wynika, że ubezpieczony był pracownikiem (...) Przedsiębiorstwa (...), Zakładu (...) od 6-go listopada 1973 roku do 21-go czerwca 1990 roku. W okresie od 24-go kwietnia 1974 roku do 17-go lipca 1975 roku odbywał służbę wojskową. Uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych ubezpieczony uzyskał w dniu 11-go listopada 1981 roku, a w dniu 17-go sierpnia 1983 roku uzyskał prawo jazdy uprawniającego do prowadzenia samochodów ciężarowych z naczepami, jak również traktorów. W okresie od 1 listopada 1977 roku ubezpieczony pracował już jako pracownik w szczególnych warunkach obsługując koparki i inne maszyny budowlane przy naprawach pieców martenowskich. Posiada świadectwo pracy z dnia 26-go października 82 roku wskazujące na to, że wykonywał prace w pierwszej kategorii zatrudnienia. Świadectwo to zostało wystawione tego dnia, bowiem jego przełożony przechodząc na emeryturę zadbał o to, aby podlegli mu pracownicy posiadali dokument wykonywania pracy

w szczególnych warunkach. Ubezpieczony w późniejszym okresie nie starał się już o przyznanie, o wystawienie świadectwa pracy w szczególnych warunkach uznając, że skoro w świadectwie tym napisano do nadal to oznacza to, że do końca zatrudnienia wykonywał prace w szczególnych warunkach. Na podstawie akt osobowych z (...) Przedsiębiorstwa (...) ustalono, że w roku 1983 wystawiono opinię, z której wynika że F. L. pracuje jako operator sprzętu budowlanego. W roku 1984 otrzymał angaż, jako operator sprzętu budowlanego, w roku 1985 pracował z angażem maszynisty maszyn. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków wynika, że ubezpieczony odkąd uzyskał uprawnienia do prowadzenia pojazdów ciężarowych obsługiwał ciężki sprzęt budowlany, były to maszyny budowlane 40-sto tonowe, przy pomocy których wykonywano remonty wielkich pieców oraz remonty walcowni na terenie hut na terenie całej Polski. Taka praca była wykonywana przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie budowy eksportowej od 18-go lutego 1983 roku do 4-go sierpnia 1983 roku ubezpieczony wykonywał pracę operatora koparki na terenie Bułgarii. Była to również praca wykonywana w szczególnych warunkach. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków, jak również akt osobowych z (...) Przedsiębiorstwa (...) wynika, że ubezpieczony przez cały sporny okres w latach od 27-go października 1982 do 21-go czerwca 1990 roku pracował, jako operator ciężkiego sprzętu budowlanego.

Tym dowodom Sąd dał wiarę, zeznania świadków są spójne z zawartością akt osobowych, jak również z zeznaniami ubezpieczonego. Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

F. L. domagał się prawa do emerytury na podstawie artykułu 184 ustęp 1 w związku z artykułem 32 ustęp 1 ustawy z dnia 17-go grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz paragrafu 3 i 4 ustęp 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7-go lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W oparciu o cytowane przepisy mężczyzna może nabyć prawo do emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat udowodni co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 31-go grudnia 1998 roku, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A również do dnia 31-go grudnia 1998 roku. Bezsporne w sprawie jest, że F. L. w dniu (...) (...) roku ukończył 60 lat. Bezsporne również w sprawie było to, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 26 lat 1 miesiąc i 14 dni. Sporne pozostawało między stronami czy ubezpieczony udowodnił, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach zaliczył 9 lat 7 miesięcy i 6 dni, do wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach brakowało więc 6 lat 4 miesiące i 24 dni takiej pracy. Po zaliczeniu okresu od 27-go października 1982 roku do 21-go czerwca 1990 roku F. L. będzie legitymował się wymaganym okresem, co najmniej 15-stu lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, w sposób niebudzący wątpliwości, że od dnia 27-go października 1982 roku ubezpieczony nie zaprzestał wykonywania pracy w szczególnych warunkach nadal pracował na ciężkich maszynach budowlanych. Taką pracę wykonywał również podczas budowy eksportowej w Bułgarii w okresie od 18-go lutego 1983 roku do 4-go sierpnia 1983 roku. Zdaniem Sądu pracę świadczoną przez F. L. w okresie od 27-go października 1982 roku do 21-go czerwca 1990 roku w wymiarze 7 lat 7 miesięcy i 25 dni należy zaliczyć jako pracę, o której mowa w wykazie akt w dziale 8 pozycja 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7-go lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Tym samym ubezpieczony udowodnił ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach

i spełnił wszystkie warunki do przyznania prawa do emerytur. Prawo do tego świadczenia przyznano od 1-go dnia miesiąca, w którym został złożony wniosek o emeryturę.

Wyrok wydano na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego. W związku z tym, że po zaliczeniu okresu 7 lat 7 miesięcy

i 25 dni pracy na stanowisku operatora ciężkiego sprzętu budowlanego ubezpieczony spełnił wymagane warunki do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku,

Sąd nie badał szczegółowo czy w okresie od 6-go listopada 73 roku do 31-go października 77 roku ubezpieczony wykonywał prace w kanałach, jako ślusarz remontowy w stałym pełnym wymiarze czasu pracy, ponieważ ta okoliczność pozostaje bez znaczenia

dla rozstrzygnięcia.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 4 maja 2015 r.